

Prinj al Oliva 18-VII-48

Ben valpuda Fina. Es una sard que la terra conta no d'una data. Aidi, en verd de la) ara per constanta ^{els} ^{menys} ^{normalment} son ragues i suportables, mentre que si hi vegei un data cansada...

Si que tota dit a la Marina que sic un coquin per que no esca i aidi ni ha decidit a fer un esport i unan de reinvidien me. Et resti si que aquesta d'unes riques no e estat gens de di - la nova gent ho ignora, ut riu. Et tractament que s'ha fet en vedre incertans i sense real importancia politica, pero q ni han decidit tant tardat. I si clar, priguia ment en sentia dent i atriad un va via per llogar. Impossibile escarme ni un mortal. An ja este millas, i en sentu v "habitat" per a donar sengals de vida. Et men vare en parla del feu en la seva ultima carta. Que que esta hi i aniu

com suposo que veu a la Maria, més
Vassa com més restriccions a les entes.
m'avia sorrint i en un to que em
plau just.

Com el ten. Per ell et veis selecta-
ment per aquestes terres de Fontella que
m'agradaria tan comides. Estàs ben adap-
tada ja? Estudia molt? No sé si saps
que el Sr. Mira (Pis) va morir i la Sr.
va parir a punt de tornar, si no si
agora ja. Ara recordo que em vas dir

que era amiga de les nenes.
Jo també he recordat moltes vegades el
dia que vam tenir la nostra nena - v.
dia tan diferent als inimmobilitats dies sempre
i pocs que transcorren en un minut! A
l'escola en un dia - i quin dia! - ben
sol. La meua comença a jugar ja també. Un dia
passa una setmana de vacances a la casa
i la meua ploma està de comunicació

Fa finestra

Si passa una veneta
sembla que volí endins de la mateixa ategia.
Però si passa espas dins men no hi ha un bon dia,
on, que lluny va

menj

ha nit és un palau a la terra mateixa,
ànima en nitlla, vasta com cap arquitectura;
tota distància cap al seu interior.
- llunyària de van, llunyària d' amor.

l'impunt ha rancat ob els i sent, als volen,
un batre ma missiu let dels somnis tan dolços
que clava en aquesta nova ta vida d'aquest món.
un trièntol per d'estralla de en deid al seu front.

tanca també tu es obls i adorm-te en la pau clara,
ànima en nitlla, ànima en serenitat encara,
i escolta botegon, com en somnis, dins teu,
el respir de la ment, el silenci, de Déu.

Juliol.

l'úto è tot

ten

Màxim

Escriu. Conta'mi' j'assa cosa de la terra
vrida i' els pens perfectes. En demanar
" alguna de les meves pacients". En general,
sóc molt reaci a deixar-la lliure. No és
exactament prudent, ni tímida, ni una
dèstia, ni orgull. És un sentiment que
seria llarg d'explicar - i no val la pena
de fer-ho perquè amb tu no s'expressi
ment. Aquí tens un parell de les
essències que he fet engrany.

Mozart.

En dalt d'un ritme lúcid i voland,
també és nostra compassió solitari, un a un,
volar i somriure.
També la nostra veu, és una veu audent,
ala d'un veu en moviment.

Perquè la nostra veu sigui un molt instant
però és música, veure!

Senec